

GÜNDEM ANALİZ

ROGER GARAUDY'NİN GÖZÜYLE SİYONİZM

Dr. İbrahim DAĞILMA

SDAM
STRATEJİ DÜŞÜNCE VE ANALİZ MERKEZİ

Konu

Roger Garaudy'nin Gözüyle Siyonizm

Hazırlayan

Dr. İbrahim DAĞILMA

Tashih ve Eklemeler

Strateji Düşünce ve Analiz Merkezi

Kategori

Gündem Analiz

Web Sitesi

sdam.org.tr

SDAM, Strateji Düşünce ve Analiz Merkezi
İstanbul 2023

ROGER GARAUDY'NİN GÖZÜYLE SİYONİZM

Yayın Kurulu

Bu yayının hakları SDAM Strateji Düşünce ve Analiz Merkezi'ne aittir. Bu yayın SDAM'ın izni olmaksızın yayınlanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak göstermek suretiyle alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

Özet	4
Giriş	5
Roger Garaudy'nin Gözüyle Siyonizm	7
Siyonizm ve Siyonizmin Yalanlarla Dolu Efsanesi	7
Sonuç	14
Kaynakça	15

ÖZET

Siyonizm, ideolojik bir harekettir. Vaat edilmiş topraklar olarak inandıkları topraklarda bir Yahudi devleti olması gerektiğini savunan ve destekleyen bu hareket Yahudi milliyetçiliğini esas alır. Siyonizm, siyasi ve dini olmak üzere ikiye ayrılır.

Siyasi siyonizm, 19. yüzyılın sonlarında Orta ve Doğu Avrupa'da ulusal bir canlanma hareketi olarak antisemitizme karşı bir tepki olarak ortaya çıkar. Çok kısa sürede zengin Yahudilerin desteğini alan bu hareket, 1948'de işgal ettiği topraklarda yönetsel bir güç olur. O günden bugüne siyonizm, öncelikle İsrail adına savunuculuk yapmayı, onun varlığına ve güvenliğine yönelik tehditleri ele almayı ve diğer ülkelerdeki Yahudileri korumayı amaç edinerek hareket etmeyi kendine bir hedef olarak koyar. Bu hedefe ulaşmak için her yolu meşru sayar, 'seçilmiş millet' ve 'vaat edilmiş topraklar' yalanına sarılarak kendine meşruiyet zemini oluşturmaya çalışır.

Siyasi/Modern siyonizmin kurucusu olan Theodor Herzl'dan itibaren milliyetçi Yahudiler, Siyon Dağı'nın eteklerinde bir Musevi devleti kurmak isterler. O tarihten bu yana Siyonizm ve Filistin Meselesi sadece Ortadoğu'nun değil, bütün dünyanın gündemine girer. 'Siyasi Siyonizm', günümüzün reel politikasını da ciddi manada etkilemektedir. ABD Başkanı Donald Trump'ın Balfour Deklarasyonu'nun 100. yılında Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıması, 7 Ekim'den bu yana süren Siyonist vahşetin Batılı ülkelere destek bulması bu etkinin birer yansımasıdır.

GİRİŞ

Filistin Meselesi'ni doğru anlamının yolu, siyonizmi anlamaktan geçer. Kudüs'ü ve Mescid-i Aksâ'yı içine alan topraklarda asıl problem, bir işgal sorunu ve siyonist varlığıdır. Toprağına göz dikilmiş, yeri yurdu gasp edilmiş bir halk gerçekliğinden hareketle Ortadoğu'ya kazığını çakmaya çalışan siyonist realiteyi iyi tanımak lazımdır.

Siyonist kelimesi Kudüs'ün eski adı olan Sion'dan gelmektedir. Genel olarak bu harekâtın esas amacı ise kutsal kitap Tevrat'ta bahsi geçen, İsrail Diyarı olan ve İbranicede "Eretz Yisra'el" adı ile anılan ve günümüzde Filistin sınırları içerisinde kalan topraklarda bağımsız ve demokratik bir Yahudi devleti kurmak düşüncesi olmuştur. Bu fikrin yaygınlaşmasına esasen 1800'lü yılların ortalarında Yahudilere karşı Rusya'da başlatılan soykırım ve katliamlar sebep olmuştur. Dünyanın farklı bölgelerinde çeşitli ülkelerin uyruğu olarak yaşayan Yahudi bireylerin artık kendilerine ait bir devlet çatısı altında bir araya gelmeleri düşüncesi esasen göç ederek yaşadıkları ülkelerde karşı karşıya kaldıkları baskı ve ayrımcılıkla yakından bağlantılıdır. Siyon kelimesi bu kadar erken bir tarihte kullanılmaya başlanmasına rağmen, bir siyasal düşünce akımını simgeleyen deyim olarak modern anlamıyla ilk kez 19. yüzyılın son çeyreğinde bir Rus Yahudisi olan Nathan Birnbaum (1864-1937) tarafından siyasal literatüre sokulmuştur (Öke, 2018: 39). Bu kelime, zamanla Yahudileri, Filistin'e yerleştirmey planlayan ve onları Arz-ı Mev'ud düşüncesini gerçekleştirmek için harekete geçiren her türlü siyasal ve politik örgütlenmenin ve fikrin adı olarak kavramlaşmıştır. Batı siyasal düşünce sistemleri içerisinde filizlenen Siyonizm, Yahudilerin Filistin'de bağımsız bir devlet şeklinde yerleşmesi ve orada Yahudiliğin tüm kurumları ile dirilmesini amaçlayan evrensel bir hareket olarak şekillenmiştir. 1917 İngiliz işgalinden sonra 1948'de bir işgal çetesi olarak Filistin'e yerleşen İsrail, siyonist kelimesinden sosyal, siyasal, askeri, ekonomik ve uluslararası bağlamda çok destek almıştır. Dünya'da güçlü bir Yahudi lobisi oluştuktan sonra insanlar semitist (Yahudileri seven, destekleyen) ve antisemitist (Yahudi düşmanlığı, nefreti) olarak bilinçli bir şekilde kategorize edilmiştir. Yahudi aleyhtarlığı yapan her kişi, kurum ve devlet antisemitizm propagandasına maruz kalmış, çeşitli yaptırımlarla karşılaşmış, terörize edilmiş ve suikast/işgal girişimleri ile karşı karşıya gelmiştir. Roger Garaudy de Yahudilerin Siyonizm ve semitizm üzerinden ürettiği yalan, aldatma ve yalanları ortaya

çıkarmak için yoğun çaba sarf etmiştir. Maalesef, siyonist lobi tarafından yalnızlaştırılmış, linçe tabi tutulmuş ve kitapları yasak kitaplar kategorisine alınmıştır. Oysa Roger Garaudy, ömrünün son demlerine kadar Batılı bir hayat ve düşünce içinde Batı'ya hizmet etmiş ve Fransa'da Komünist Parti Politbüro üyeliğine kadar yükselmiş bir düşünür olarak bilinir.

Garaudy, Müslüman olduktan sonra yıllarca izini sürdüğü hakikati bulmuş olmanın verdiği huzurla 'Entegrizm' düşüncesini güçlü bir şekilde işlemiştir. Garaudy Entegrizm'i 'Dini ve siyasi olsun bir inancı tarihin bir önceki döneminde sahip olduğu kültür yapısı veya müesseseleriyle özdeşleştirmek, böylece mutlak bir doğruya malik olduğuna inanmak ve onun kabullenmesini dayatmaktır.' şeklinde tanımlamıştır (Garaudy, 1993: 9). Entegrizm çeşitleri içinde en çok siyonist entegrizmi tehlikeli olarak görmüş ve göstermiştir. Ve bunu şöyle açıklar: 'Arap Dünyasında Entegrizm'in gelişmesine çanak tutan üçüncü faktör Batı'nın sömürgecilik ve milliyetçilik bayrağına sarılan İsraili yöneticilerin politikası olmuştur. 42 yıllık geçmişine rağmen hala bir anayasası olmayan İsrail'de geçerli olan temel yasaya göre; bir Yahudi anneden doğan (ırkçı kriter) ve Halakah meşrebince dine giren (mezhebi kriter) her kim olursa Yahudi'dir. Yahudi (çete) devleti, bunun dışında bir başka Entegrizm örneği daha vermektedir: Filistin üzerinde kavmiyetçi ve gerici bir din anlayışı adına hak iddia etmek. (Tanrılar, şerefli kıldıkları kavimlere toprak veriyorlar.) Tora'yı 'tanrının' imzaladığı bir mülkiyet senedi imişçesine ellerinde sallayan entegrist hahamlar, Filistin'in yerli halkı olan Müslüman veya Hristiyanları katletmenin ve onları topraklarından sürmenin ideolojik bahanesini bulmuş gibilerdir (Garaudy, 1993: 72, 73).

Roger Garaudy, bir Batılı gibi düşünüp yaşadığı dönemde fikirleri ile el üstünde tutulur. Fransa Marksistleri için idol olarak görülür; ama ne zaman ki İslam'ı seçip Filistin halkının haklarını İsrail'e karşı savunmaya başlar, o zaman konjonktür onun aleyhine işler. Birçoğu İsrail yanlısı sermayenin elinde olan Batılı basın-yayın organları ve büyük yayınevlerince dışlanır. Düne kadar onu el üstünde tutan basın ondan tek kelime, tek satır ve tek cümle bahsetmez olur (Dağılma, 2019: 6).

Garaudy'nin İsrail, Mitler ve Terör adlı kitabı Fransa'da hiçbir yayınevi tarafından yayımlanmak istenmemiş ve yazar eserini kendi hesabına bastırmak mecburiyetinde kalmıştır. Garaudy, kendi çabasıyla yayımladığı kitabın başına şu notu düşmüştür: 'Yarım asırdan fazla bir süre kitaplarımı Fransa'nın en büyük yayınevlerinde neşrettirdikten sonra, bugün şu Siyonist sapıklığın antolojisini kendi adıma bastırmak zorunda kaldım. Çünkü ben 1982'den itibaren bir tabuyu çiğnedim. Yani İsrail siyasetini tenkit ettim. Böyle bir tenkit, 13 Temmuz 1990 tarihli lânet Gayssot-Fabius kanunu tarafından yasaklandı. Bu kanun, Fransa'da İkinci İmparatorluk döneminin düşünce suçu'nu yeniden ortaya koymuş bulunuyor. Delilin, ispatın yerini baskıcı bir kanun alıyor...' (Garaudy, 1996: 3)

Biz de bu satırlarda, siyonizmin soykırım yalanını deşifre eden ve siyonizmi nasıl anlamamız gerektiği üzerine birçok yazı, makale ve kitap kaleme alan Garaudy'in kaleminden siyonizm'i sizlere tanıtmaya çalışacağız.

ROGER GARAUDY’NİN GÖZÜYLE SİYONİZM

Roger Garaudy, Marksizm, Komünizm ve Sosyalizm gibi eklentilerin ağırlığını hissettirdiği bir zaman diliminde yaşayan bir düşünce adamı ve felsefe âlimidir. İlim ve özellikle felsefe alanında çok yönlü olan bu çağdaş düşünce adamı, fikir anaforsları içinde ilmi ve düşünsel bir derinlik yaşamış; nihayetinde bir Müslüman olarak İslam’ı seçmiştir.

Garaudy, hem felsefi ve dini görüşleri hem de aksiyoner düşünce yapısıyla birçok ilmi ve akademik çalışmaya imza atmış ve yine kendi hayatı bağlamında birçok ilmi ve akademik çalışmaya konu olmuştur (Dağılma, 2019: 5). Garaudy, doğru bir bakış ve kapsamlı bir bilinç oluşması uğruna çabalamış. Onu bekleyen muhtemel tüm tehlikelere rağmen, günümüzün büyük tehlikesi Siyonizm’e işaret etmiş ve bu meşum düşünceyi insanlığın başına gelmiş büyük bir bela olarak değerlendirmiştir. İsrail, Mitler ve Terör (1996); İlahi Mesajlar Toprağı Filistin (2011) ve Siyonizm Dosyası (1983) adlı eserleri bu tehlikeyi göstermek amaçlı kaleme aldığı üç önemli çalışmadır.

Garaudy’e göre; siyasi Siyonizm ideolojik tarihi bir çarpıtmaya dayanır. Siyasi Siyonizm, İbrahimi dinlerden Museviliğe dayanmayan aksine 19. Yııldan itibaren ortaya çıkan Batılı sömürgeciliğin ve milliyetçiliğin bir neticesi (Garaudy, 1983: 11), bal içinde sunulmuş bir zehir; tatlı gibi gösterilen kokuşmuş ve çürük bir meyvesidir.

Garaudy’nin belirtilen üç eserinde Siyonizmin tarihçesi, algısı ve hareket çerçevesi üzerine önemli, gerekli, detaylı ve şaşırtıcı bilgiler verilmektedir. Garaudy’nin İsrail, Mitler ve Terör adlı eserinden derlediğimiz ilgili başlık ve alıntılarının konunun anlaşılmasına katkı sağlayacağına inanıyoruz:

Siyonizm ve Siyonizmin Yalanlarla Dolu Efsanesi

‘İsrail Politikasının Kurucu Efsaneleri, İsrail’in Tanrı’sı yerine, İsrail devletini koymaktan ibaret olan politik siyonizmin sapmasını sergiliyor. Bu haliyle İsrail devleti dünyanın geçici efendilerinin, yani Batı tipi büyümenin temel taşı olan Ortadoğu petrollerini sahiplenme gayesi güden Amerika Birleşik Devletleri’nin batmayan nükleer uçak gemisi konumundadır. (Bu ‘büyüme’ modeli, IMF’nin aracılığıyla Üçüncü Dünya ülkelerine her iki günde bir Hiroşima zayıatına denk bir pahaya mal olmaktadır). Kendisine ait olmayan bir ülkeyi siyonistlere teslim ederken ‘Kullanılan sistem pek önemli değil, yeter ki biz Ortadoğu’nun petrollerini elimizde turalım. Asıl önemli olan bu petrolün ulaşılabilir olarak kalmasıdır.’ (Kimhe John, Filistin ve İsrail, Ed. Albin Michel, 1973: s. 27) şeklinde demeç veren Lord Balfour’dan, ‘Çok iyi anlamak lâzımdır ki Suudi Arabistan petrolü dünyanın en güçlü iş bitirici araçlarından birini oluşturur.’ (aynı eser, s. 240) diyen Amerikan Dışişleri Bakanı Cordell Hull’a kadar, aynı politika İsrail’in siyonist yöneticilerine aynı görevi yüklemek-

tedir. Bu görev, NATO eski genel sekreteri Joseph Luns'un tarif ettiği görevdir: 'İsrail modern çağımızın en az masraflı paralı askerî olmuştur.' (Garaudy, 1983: 5)

...

'Bu kitap bir sapkınlığın tarihidir. Bu sapkınlık, vahyedilmiş bir kelâmı harfiyen ve seçmeci bir tarzda okumak suretiyle dini, kutsallaştırılan bir siyasetin âleti yapmaktan ibarettir. Bu, yüzyılımızın sonunda ortaya çıkmış olan öldürücü bir hastalıktır...' (Garaudy, 1983: 8)

'İsrail, 'İlâhî tarihin yeryüzündeki en üstün alametidir. İsrail, dünyanın eksenini, can damarı, merkezi ve kalbidir.' (türünden Eski Ahit'te ve bu düşünceyi savunan çalışmalarda geçen) Böylesi söylemler, can sıkıcı bir şekilde Aryen ırkı efsanesini hatırlatmaktadır. Bu efsanenin ideolojisi, Panjermanizmin ve Hitlerizmin temellerini oluşturmuştur. Bu yola girilince, Peygamberlerin öğretisinin tam karşısına geçilir. Tekelci anlayış diyalogu ortadan kaldırır. Onun için ne Hitler ile 'diyalog' kurulabilir, ne de Begin'le. Çünkü onların ırkı üstünlükleri veya Allah ile olan tekelci ahitleri, onlara artık başkasından beklenilecek hiçbir şey bırakmaz. Oysa bizler şu gerçeklerin bilincindeyiz: Çağımızda diyalog veya savaştan başka seçenek bulunmamaktadır. Diyalog ise, durmadan tekrarladığımız üzere, herkesin en başta kendi temel kanaatinde eksik olanın şuurunda olmasını gerektirir. Bir kimsenin kendisindeki bu boşluğu doldurması için başkasına ihtiyacı vardır. Bu boşluğun doldurulması da, her bakımdan kendisini aşmasının ve her bakımdan (her canlı inancın ruhu demek olan) eksiksiz olma arzusunun temel şartıdır. Bizim siyonist cinayetleri ile ilgili olarak ortaya koyduğumuz bu antoloji, Peygamberlere dayalı Yahudiliği kabileci bir siyonizme karşı savunmaya çalışmış olan Yahudilerin bu konudaki gayretlerinin tabii bir sonucu mahiyetindedir. İsrail siyonizminin saldırı, sahtekârlık ve kan dökücü politikasının tenkit edilmesi, Yahudi düşmanlığını beslemez ve tahrik etmez. Yahudi düşmanlığını (antisemitizmi) asıl besleyen, böyle bir politikayı kayıtsız şartsız desteklemektir. Çünkü bu politika, Yahudiliğin büyük geleneklerinden yalnızca bu politikayı haklı çıkaracak olan kısımları göz önüne almaktadır. Bunu yaparken de eski ilahi metinlerin dış anlamlarını esas almakta ve onları harfi harfine yorumlama yoluna gitmektedir. Sonuçta kendi güttüğü siyaseti, milletlerarası bütün kanunların üstünde görmekte ve onu dünün ve bugünün efsaneleriyle kutsallaştırmaktadır.' (Garaudy, 1983: 14)

Siyonistlerin hırsı, kibirli bakışı 'Onları bir tava omleti pişirmek için dünyayı ateşe vermekten çekinmez' bir vahşete sürüklemiştir. 7 Ekim'den bu yana başlayan Aksâ Tufanı karşısında burnu yere sürtülen, kibri kırılan ve ekilmiş ekin gibi mağlup duruma düşen siyonist vahşetin üst düzey isimlerinden Savunma Bakanı Gallant 'Gazze'de hayvanlarla savaşıyoruz.' açıklaması; İsrail eski BM Temsilcisi Gillerman 'Filistinliler insanlık dışı hayvanlardır.' ifadesi; Din adamı Ovayda Yosef'in 'Bizim gözümüzde Yahudi olmayanlar hayvan hükmündedir.' sözleriyle insanlığın nasıl rezil, vahşi ve ahlaki bir sınır gütmeyen 'belh'um edal' bir düşmanla karşı karşıya kaldığının birer delilidirler. Tahrif edilen Tevrat'a göre sapkın bir inanış üretilmiş ve bu inanış ekseninde Yahudi olmayan herkes 'Goyim' olarak isimlendirilmiştir (Cohen vd., 1968). Onlara göre Goyimler (diğer insanlar) ancak Yahudilere hizmetçi olabilir. Goyim'ler birer evcil hayvan gibi Yahudiye hizmet etmek zorundadır. Yahudi teolojisi içinde derin kökleri olan bu ırkçı üstünlük duygusundan etik ve öteki filozofu

olarak bilinen Emmanuel Levinas dahi kurtulamamıştır. Tevrat'ın 'öldürmeyeceksin, yalan söylemeyeceksin, çalmayacaksın, faiz yemeyeceksin, zina yapmayacaksın' gibi emirleri ile muhatap olan İsrail oğulları hiç çekinmeden İlahi emirleri çiğnemiştir. O günden bugüne herkesten daha fazla öldürmüş, yalan söylemiş, faizli alışveriş yapmışlardır. Bütün bunları dindar(!) bir motivasyonla yapmaları işin diğer bir korkunçluğudur. Peki niçin? Bunun cevabını Kur'an-ı Kerim bize şu ayetle veriyor: 'Bu onların bizim ümmilere karşı bir sorumluluğumuz yoktur demelerinden ileri geliyor.' (Al-i İmran, 75). Ümmiler, yani Yahudi olmayanlar. Siyonist zihniyet, bu algıyla kodlandığı için 'Onlar hiç kimseye hesap vermez, onların insanlığa karşı hiçbir etik sorumlulukları yoktur ve insanlığa karşı işledikleri hiçbir cürüm, yaptıkları katliamlar ve viraneye çevirdikleri beldeler suç kapsamına alınmaz.' şeklindeki meşum düşünceler bir yaşam tarzı hâlini almıştır. Dolayısıyla insanlığa düşman, Müslümanlara düşman ve peygamberlere düşman² bu katil, vahşi ve kaypak çetenin iyi tanınması lazımdır.

Kur'an-ı Kerim, siyonist vahşetin kaynağı İsrailoğulları zihniyetini çok belîğ ve net ifadelerle insanlığa vahiy diliyle sunar. Şu ayetler bu minval üzere insanlığa bela siyonizmi anlamak için her daim hatırd tutulmalıdır: 'Onlara, 'Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) iman edin!' denilince, 'Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız.' deyip, ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkâr ederler. Hâlbuki o, ellerinde bulunanı (Tevrat'ı) tasdik eden hak bir kitaptır. De ki: 'Eğer inanan kimseler idiyse, daha önce niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?' Andolsun, Mûsâ size açık mucizeler getirmişti de, arkasından sizler nefislerinize zulüm ederek buzağıyı ilâh edinmişsiniz. Hani, Tûr'u tepenize dikerek sizden söz almıştık, 'Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın; ona kulak verin!' demiştik. Onlar, 'Dinledik, karşı geldik.' demişlerdi. İnkârları yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine sindirilmişti. Onlara de ki: (Tevrat'a beslediğinizi iddia ettiğiniz) imanınızın size emrettiği şey ne kötüdür, eğer inanan kimselerseniz! De ki: 'Eğer (iddia ettiğiniz gibi) Allah katındaki ahiret yurdu (cennet) diğer insanlar için değil de, yalnız sizinse ve doğru söyleyenler iseniz haydi ölümü temenni edin!' Fakat kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden ölümü hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, o zalimleri hakkıyla bilendir. Andolsun, sen onların, yaşamaya, bütün insanlardan; hatta Allah'a ortak koşanlardan bile daha düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Hâlbuki uzun yaşamak, onları azaptan kurtaracak değildir. Allah, onların bütün işlediklerini görür.' (Bakara: 91-95)

Roger Garaudy, siyonizmin bu rezil yüzünü, vahşi tabiatını ve insanlığa karşı yok sayıcı bakışını bir Batılı düşünür olarak sağlam bir şekilde görmüş ve değerlendirmiştir: '(İsrail oğullarının seçkin bir millet olduğu) Efsane(si)nin tarih olarak fosilleştiriliş kısmını ve bu 'tarihî uyarılama' iddialarının bir siyasetin meşrulaştırılmasında kullanılmasını yalnızca özel bir durum içinde ele alıp inceleyeceğiz: Bu özel durum, Kitab-ı Mukaddes'te anlatılanların araç olarak kullanılması durumudur. Zira bu efsaneler, en kanlı teşebbüslerini haklı göstererek Batı'nın oluşumunda belirleyici bir rol oynamaya devam ettiler. Romalılar, ardından da Hıristiyanlar tarafından Yahudiler'e yapılan zulümlerden tutun da, Haçlı Seferlerine, Engizisyonlara, Kutsal ittifaklara, 'seçkin halklar' tarafından yürütülen sömürgeci egemenliklere, hatta İsrail'in aşırılıklarına varıncaya

dek... İsrail'in aşırılıkları denilince, onun sadece Ortadoğu'daki yayılmacı siyasetinin aşırılıklarını değil, aynı zamanda lobileri aracılığıyla yaptığı baskıları da kastediyoruz. Bu lobilerinin en güçlüsü, 'en güçlü güç' olan Amerika Birleşik Devletleri içerisinde, Amerika'nın dünya hâkimiyeti ve askerî saldırganlığı politikası üzerinde birinci plânda rol oynamaktadır. Böyle bir tercih yapmamızın sebebi işte budur. Çünkü efsanevi bir geçmişin istismarı, geleceği dünya çapında bir intihara sebep olabilecek olan bir gidişe doğru yönlendirmektedir. Kitab-ı Mukaddes, bir 'Ordular ilâhı' tarafından yapılması emredilen katliam hikâyelerinin ötesinde Amos, Hezekiel, İşaya ve Eyüb'ün büyük peygamberliklerini, ayrıca Daniel'le birlikte bir 'yeni ahit'in müjdelenmesine kadar uzanan hususları da ihtiva eder...' (Garaudy, 1983: 29).

Yeşu'nun yolu, 14 Temmuz 1972 tarihli İsrail'in büyük Yediot Aharonoth gazetesinde Yoram Ben Porath'ın belirlediği yol değil miydi? 'Araplar bertaraf edilmeden ve onların topraklarına el konulmadan siyonizmden de Yahudi devletinden de bahsedilemez' Toprakların Arapların ellerinden çıkarılmasının araçlarının neler olacağına gelince, Rabin bunları işgal altındaki topraklarda başkomutan iken belirlemişti: İntifada'nın taş atan gençlerinin kemiklerini kırmak (ve Aksâ Tufanı bahanesiyle bütün Gazze'yi nükleer silahlarla insansızlaştırmak). Peki, İsrail'in Talmud eğitimi veren okullarının tepkisi ne olmuştur? Sabra ve Şatila katliamından doğrudan doğruya sorumlu olan kişilerinden birini iktidara taşımak. Bu kişi, 'mevcut Yahudi kolonilerinin güçlendirilmesini' isteyen General Rafael Eytan'dır. Aynı kesin inançlardan hareketle, Amerikan menşeli (Batı Şeria'daki) Kiryat Arba kolonisinden Doktor Baruch Goldstein, atalarının mezarları başında dua eden Filistinlilerden yirmi beş kişiyi mitralyözle tarayarak öldürmüş ve elliden fazla kişiyi yaralamıştı. Ariel Şaron'un ki Sabra ve Şatila katliamı bu kişinin desteğiyle yapılmış ve kendisi bu cinayetinden ötürü Konut Bakanlığı görevi ile ödüllendirilmiş Bugünkü İsrail devletinde sistemli hâle gelmiş bulunan bu 'etnik temizlik', Yahudi kanının bütün diğer insanların 'pis kanı' ile karışmasını önlemeyi hedefleyen etnik saflık ilkesinden kaynaklanmaktadır... Tanrı'nın kendilerine teslim ettiği halkların köklerini kazıma emrini verdiği bölümlerin devamında, Rab, Musa'ya bu halkların kızlarıyla kendi halkının evlenmemesini tavsiye eder (Çıkış, 34/16). Tesniye'ye göre, 'seçkin' halk (Tesniye, 7/6) başkalarıyla karışmamalıdır: 'Kızını onların oğluna vermeyeceksin ve onların kızını oğluna almayacaksın' (Tesniye, 7/3). Bu apartheid, Allah tarafından seçilmiş ırkın kirlenmesini önlemenin tek yoludur; bu ayırıcılık, söz konusu halkı Allah'a bağlayan imandır... Karışmaya karşı bu düşmanlık ve başkasını bu red, ırk boyutlarının ötelere kadar da uzanır. Zira karma evlilik yoluyla başkasının kanının karışmasına karşı çıkılıyorsa, başkasının dinine, kültürüne ve yaşama tarzına da karşı çıkılıyor demektir (Garaudy, 1983: 32-33).

Hitler ve Musolini faşizmi döneminde siyonist yöneticiler, antifaşist mücadeleye karşı sabotajdan işbirlikçiliği teşebbüsüne kadar uzanan kaypak bir davranış sergilediler. Siyonistlerin asıl gayesi Yahudilerin hayatlarını kurtarmak değil, Filistin'de bir Yahudi devleti kurmaktır. İsrail devletinin ilk yöneticisi olan David Ben Gurion, 7 Aralık 1938'de, 'Labour' siyonistlerinin önünde açık ve net olarak şöyle der: 'Eğer bilsem ki hepsini İngiltere'ye götürerek bütün Almanya (Yahudi) çocuklarının tamamını kurtaracağım ve İsrail toprağına götürerek de ancak yarısını kurtaracağım, ben ikinci çözümü tercih ederim. Zira bizler yalnızca bu çocuk-

ların hayatını değil, İsrail halkının tarihini de düşünmek zorundayız.’ ‘Avrupa’daki Yahudilerin kurtarılması, yönetici sınıfın öncelikleri listesinin başında yer almıyordu. Yahudi devletinin kurulması onların gözünde en önemli ve en öncelikli meseleydi.’ Yahudi devleti onlar için Yahudilerin hayatından daha önemliydi. Siyonist yöneticiler için baş düşman asimilasyon’dur. Onlar, Hitler’inki dâhil her ırkçılığın şu temel hedefi konusunda aynı kanaattedirler: Saf kanı koruma. Bu yüzden, Almanya’dan, sonra da ele geçirdikleri diğer Avrupa ülkelerinden bütün Yahudileri kovup atmak gibi canavarca gayelerini kamçılayan sistemli Yahudi düşmanlıklarına rağmen, Naziler siyonistleri değerli muhataplar olarak görüyorlardı, çünkü siyonistler onların bu gayesine hizmet ediyorlardı. (Garaudy, 1983: 38-39).

Siyonistler ile Yahudi düşmanlarının amacı birdi: Yahudileri bir dünya gettosu içinde bir araya getirmek. (Süreç içindeki) Hadiseler, Theodor Herzl’ı haklı çıkardı. Dindar Yahudiler, tabii bu arada pek çok Hıristiyan, her gün ‘Gelecek yıl Kudüs’te’ diye tekrarlayıp duruyordu. Onlar Kudüs’ü belli bir toprak parçası şeklinde değil, Allah’ın insanlarla Ahdinin ve bu Ahd’e layık olmak için gösterilen şahsi gayretin bir sembolü olarak algılıyorlardı. Fakat ‘Dönüş’ ancak yabancı ülkelere gelen antisemit tehditlerin itmesi altında meydana geldi (Garaudy, 1983: 47).

‘...Hitler’e karşı direnen bütün toplumların imdadına koşmak için üzerlerine düşen sorumlulukları yerine getirmeyi hiçbir zaman düşünmediler. Sanki Naziler’in Yahudilerden başka düşmanları ve kurbanları yoktu; sanki sadece ve sadece Yahudilere yardım etmek gerekiyordu. Hitlerciliğin kurbanı 50 milyonun ıstıraplarını bu bilmezlikten geliş ve sırf Yahudiler için, hem de hepsi için değil de, öncelikle Filistin’de güçlü bir devletin kurulmasına yardım edebilecek olan Yahudiler lehine yardım yapma çağrısı karşısında, nihayet İngilizler bile öfkelenmekten kendilerini alamadılar. Dünya Yahudi Kongresi’nin Londra heyeti, Papa ve Batılı devletlerin ortak bir bildiri yayımlamaları teklifinde bulunduğu zaman, İngiliz Dışişleri Bakanlığı’ndan bir yetkili şu uyarıda bulundu: Biz bu adamların aletleri mi olacağız? Papa, öncelikle bizim ülkemize karşı yangın bombalarının kullanılmasını kınayacak yerde, niçin Macar Yahudilerinin imha edilmesini kınayacakmış?’ (Garaudy, 1983: 49)

Aslında Batı toplumu ve ABD, Yahudileri kesinlikle sevmez ve onlara bir destek vermek istemez; ama Yahudi belasını içinden savmak, Müslümanların kalbine (Kudüs) işlerine gelen bir düşman yerleştirip musallat etmek ve siyaset, ekonomi gibi birçok alanda dünyada tekel oluşturan Yahudi lobisinden emin olmak onların böyle rezil ve ikiyüzlü bir politika sürdürmesine yol açmıştır.

...

(Sadece) Ortadoğu’da değil, günümüz dünyasında da en büyük zarar ve ziyarı vermeye devam eden (büyük) yalanlardan biri 6 milyon Yahudi’nin (Hitler tarafından) öldürülmüş olduğu efsanesidir. Bir dogma haline getirilen ve (Holokost kelimesinin anlam olarak da içerdiği şekilde [Yahudi katliamını ifade eden bu kelime kurbanın bütünüyle ateşte yakılarak Allah’a sunulması manasına geliyor. Çev.]) kutsallaştırılan bu efsane, İsrail devletinin Filistin’de, bütün Ortadoğu’da, ABD’de ve ABD aracılığıyla bütün dünya siyasetinde

yaptıkları haksızlıkları ve milletlerarası her türlü hukukun üstüne yerleştirerek işledikleri bütün zulümleri mazur göstermek için istismar edilmektedir. Nürnberg Mahkemesi (de bu gerekçeleri meşrulaştırmak için) bu 6 milyon rakamını resmileştirmiş ve o zamandan beri bu rakam yazılı veya sözlü basında, edebiyatta, sinemada ve hatta okul kitaplarında dahi kamuoylarını yanıltıp yönlendirmede kullanılagelmiştir. Hâlbuki bu rakam, (hiçbir başka delil, belge ve şahit olmadan sadece) Hoettl ve Wisliceny adındaki iki şahidin söylediklerine dayanmaktadır (Garaudy, 1983: 58). Oysa Şubat 1982'de, Paris Sorbonne Üniversitesi'ndeki toplantıdan sonra, basına yapılan açıklamada, Raymond Aron ve François Furet şu demeci vermek zorunda kaldılar: 'En ilmî araştırmalara rağmen, Hitler'in Yahudilerin imha edilmesiyle ilgili bir emri asla bulunamamıştır.' 1981'de de Laqueur şu itirafta bulunmuştur: 'Bugüne kadar Hitler'in Avrupa Yahudi cemaatinin yok edilmesiyle ilgili yazılı bir emri bulunamamıştır ve büyük ihtimalle de bu emir hiçbir zaman verilmemiştir.' (Garaudy, 1983: 60)

Dünyanın gözünde kendini mağdur göstermek, Filistin topraklarına yerleşmek için makul (!) gerekçe üretmek için Hitlere ve kendilerine iftira atmaktan çekinmeyen Yahudilere çok şaşırılmamalıdır. 7 Ekim'de başlayan Gazze soykırımı, vahşice katledilen bebekler, çocuklar, kadınlar ve yaşlıların görüntüleriyle bütün dünyanın gözü önünde gerçekleştiği halde bunu savaş suçu say(a)mayan ikiyüzlülerin varlığı Siyonistler tarafından söylenebilecek her yalanın rahatlıkla gerçek olarak kabul edileceğinin en büyük ispatıdır. Çünkü karşımızda Allah'a, peygamberlere ve iffetli Meryem'e iftira atmaktan çekinmeyen rezil, zelil ve dönecek bir toplum var. Kur'an'da haklarında en çok bahsedilen Yahudileri sosyolojik bağlam ve psikolojik karakter yönüyle iyi tanımak lazımdır. Bu tanıma sağlıklı olarak gerçekleşirse 'siyonist' vahşet ve 'antisemitist' korku daha iyi anlaşılır.

Kur'an-ı Kerim'in diliyle karşımızda 'Tevrat'ı değiştiren (Bakara: 79), peygamberlerini katleden (Âl-i İmran: 183), Hz. İsa'yı öldürmek istediği halde öldüremeyen (Nisa: 157), yeryüzünde fesat çıkaran ve Yüce Allah'a cimri iftirası atan (Maide: 64), Hz. Meryem'e iftira eden (Nisa: 156), iman edenlere en şiddetli şekilde düşmanlık eden (Maide: 82), Üzeyir Allah'ın oğlu diyecek kadar iftirada alçalan (Tevbe: 30), içlerindeki kıskançlık ve menfaatleri yüzünden gerçek olduklarını bildikleri halde Kur'an'a inanmayan (Bakara: 146), ne kadar davet edilseler de çoğu iman etmeyecek olan (Bakara: 100 ve Nisa: 155), Allah'ı inkârlarından dolayı lanete uğrayıp aşağılık domuz ve maymunlara çevrilen (Bakara: 88-89), bilginlerini ve rahiplerini Allah'tan başka Rabler edinen (Tevbe: 31), halkın malını haksızca yiyen, bile bile hakkı gizleyen (Tevbe: 34 ve Âl-i İmran: 71), kendilerini Allah'ın oğulları makamında gören (Maide: 18), Müslümanlar aleyhinde rahatlıkla Hristiyanlar ile dost olan (günümüzde olduğu gibi onlarla her türlü işbirliği yapan, tuzak kuran, kurum ve devletleriyle tüm Batı'yı kendi lehine harekete geçiren) (Maide: 51), Peygamber ve müminler onların dinine girmedikçe asla razı olmayacak (Bakara: 120), dinlerinde aşırı giden, Tevrat'taki hakikatleri bile bile gizleyen. (Nisa: 171 ve Maide: 15), cenneti ancak kendilerine hak ve layık olarak gören (Bakara: 111) bir zihniyet var. Hakikate bu kadar kör, sağır ve dilsiz bir toplumu paklayacak olan ancak Allah'ın azabı olacaktır; çünkü onlar 'İnkârlarından ötürü cehennem ateşinde ebedi olarak kalırlar. Onlar, halkın en şerlileridir.' (Beyyine: 6)

(Siyonizmle ilgili söylenebilecek daha çokça şey vardır. Nihayetinde) Siyonist ideoloji çok basit bir

ilkeye dayanır: (Bu ilke) Tekvin’de (15/18-21) şöyle yazılıdır: ‘O günde Rab Abram’la (İbrahim’le) ahdedip dedi: Mısır ırmağından büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar, bu diyarı senin zürriyetine verdim.’ İşte bu andan itibaren, Ahd’in neden ibaret olduğunu, Vaad’in kime yapıldığını ve Seçim’in şartsız olup olmadığını düşünmeden, siyonist yöneticiler, kendileri agnostik veya Tanrıtanımaz olsalar dahi, herkese ilân ederler: Filistin bize Allah tarafından verilmiştir. Bizzat İsrail hükümetinin istatistiklerine göre, İsraililerin yüzde 15’i inanç sahibidir. Bu durum onların yüzde 90’ının bu toprakların kendilerine inanmadıkları Allah tarafından verildiğini ileri sürmelerine mani olmamaktadır. Günümüz İsraililerinin ezici çoğunluğu ne dinî ibadeti kabul etmektedir, ne de dinî inancı benimsemektedir ve İsrail devleti içinde yine de kesin bir rol oynayan çeşitli ‘dinî partiler’, etraflarında vatandaşların ancak çok önemsiz bir azınlığını toplamaktadırlar (Garaudy, 1983: 91).

İnanmadıkları ve tahrif ettikleri bir dinde gerçekliği olmayan bir vaat siyonistlerin meşum emelleri için onlara bir dayanak, sığınak ve zulümlerine bir gerekçe olabilmiş ve bu gerekçeye de bütün dünyayı inandırabilmişler. Oysa Müslümanların elinde Allah’ın kelâmı olduğuna dair zerre kadar şek ve şüphe olmayan bir Kur’an var. Bu Kur’an, inananlara dünya ve ahiret saadetini vaat eder. Siyonist, uyduruk vaatlere kanıp bu kadar hırslı, dinamik ve iddialı olabiliyorsa Müslümanın doğru vaatler karşısında yerinde durması ve bir eylemsellik içinde bulunmaması akıl tutulmasından başka bir şey değildir.

SONUÇ

Siyonizm, Yahudi halkının kendi ulus devletini kurma düşüncesidir. Bu fikir, birçok modern düşünce gibi 19. yüzyılın sonlarında Batı'da ortaya çıktı ve yüzyıllardır çeşitli ülkelerde devletsiz bir halk olarak yaşayan Yahudileri kurtarmak için bir çözüm olarak kabul edildi ve tüm dünyaya sunuldu. Siyonizm fikri, ilk kez Theodor Herzl tarafından 1896'da yayımlanan 'Yahudi Devleti' adlı kitabında ortaya atılır. Yahudi halkının kendi milli devletini kurma hakkı, Yahudilerin diasporadan kurtulma ve kendi kaderini tayin etme hakkı, Yahudilerin tarihi ve kültürel toprağı olan Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulması siyonizmin temel ilkeleri olarak deklare edilir.

Siyonizm, bazı eleştirilere maruz kalsa da Yahudilerin büyük çoğunluğu tarafından kabul görür. Yahudilerin seçkin millet, üstün ırk ve insanlığa efendi olduğu fikri onları hedefe giden her yolu meşru görmeye kadar götürür. Haliyle meşruiyet zemininde hareket etmeyen siyonist terör şebekesi 'işgal, katliam ve soykırım' ile özdeşleşir.

Herzl, Yahudilerin bir devlet kurma düşüncesine öncülük eder ve lobi çalışmaları yapar. Onun 'Yahudi devleti' çağrısı Yahudiler arasında büyük bir kabul görür ve Siyonizm diğer meşum ulusalcı hareketler gibi hızla büyür ve yayılır. Bu hareket, bugün insanlığa bela siyonist bir çetenin varlığını ortaya çıkarır. BM, 1948'de bu katliamcı çetenin Filistin'de bir Yahudi devleti kurması kararını destekler. Böylece siyonist Kudüs ve Mescid-i Aksâ'nın içinde yer aldığı topraklar siyonist terör şebekesinin işgaline uğrar.

Fransız düşünür ve Müslüman bilge Roger Garaudy, siyonizmin gerçek yüzünü ortaya çıkarma, yalanlarını deşifre etme ve vahşetini anlatma/engelleme noktasında harekete geçer. Bu çalışma, Garaudy'in siyonizmi deşifre eden, onların Naziler eliyle soykırıma uğradığı yalanını delillerle çürüten İsrail, Mitler ve Terör adlı kitabından derlemeler eksenli yapılmıştır.

KAYNAKÇA

Cohen, S. Y., Lamm, N., Peli, P., Wyschogrod, M. ve Wurzbürger, W. S. (1968). The Religious Meaning of the Six-Day War: A Symposium. *Tradition: A Journal of Orthodox Thought*, 10(1), s. 5–20.

Dağılma, İbrahim. ‘Marksizm’den İslam’a Doğru Yalnız Bir Yolcu: Roger Garaudy’. *SDAM*, 2019. sdam.org.tr

Garaudy, Roger, İlahi Mesajlar Toprağı Filistin. Çev. Aydın Cemal. İstanbul: Pınar Yayınları, 2011.

Garaudy, Roger, İsrail, Mitler ve Terör. Çev. Aydın Cemal. İstanbul: Pınar Yayınları, 1996.

Garaudy, Roger, Siyonizm Dosyası. Çev. Aydın Cemal. İstanbul: Pınar Yayınları, 1983.

Garaudy, Roger. Entegrizm/Kültürel İntihar. çev. Çileçöp, Kamil Bilgin. İstanbul: Pınar Yayınları, 1993.

Öke, M. Kemal. Siyonizm ve Filistin Sorunu. İstanbul: Timaş Yayınları, 2018.